

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОСВІТИ ЯК СКЛАДОВОЇ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Нині в Україні постала гостра потреба реформування освітянської галузі, особливо у сфері вищої освіти. Трансформація освітньої галузі до потреб часу розглядається нині як глобальний соціально компенсаторний чинник розвитку суспільства. Вона взаємопов'язана із світовими тенденціями та принципами розвитку вищої освіти. Саме тому постає необхідність визначення основних пріоритетів розвитку системи освіти та заходів щодо їх реалізації.

Пріоритетами розвитку системи освіти є: направленість на постійне поліпшення наукового рівня, фундаментальності та практичної орієнтації базових та професійних знань, якість яких буде гарантувати конкурентоспроможність споживачів освітніх послуг на ринку праці; поглиблення впливу усіх ланцюгів системи освіти на процеси соціалізації та всебічного розвитку особистості як найвагомшої соціальної цінності; формування оптимальних в умовах ринкових відносин кваліфікаційних та психологічних ознак професійної здатності економічно активного населення; становлення системи безперервної освіти на основі принципів її спадковості, багатоступеневості структури та об'єднання освітнього простору.

В межах визначених пріоритетів нами запропоновано продовжувати впроваджувати та опановувати такі напрями: ранній розвиток особистості шляхом поліпшення доступу дошкільного виховання, формування в дошкільних закладах сприятливого психо-виховного середовища та підвищення кваліфікації робітників, широке використання гнучких програм підготовки дітей до школи в дошкільних та загальноосвітніх закладах; удосконалення структури регіонального, суспільно-політичного, економічного, природного та валеологічного компонентів змісту освіти, які мають охоплювати серйозні знання з історії та культурно-художньої спадщини, економіки, соціальної та екологічної сфер життєдіяльності, менеджменту, соціології та психології, електронних та біотехнологій, охорони праці та здорового способу життя; індивідуалізація освітніх послуг за допомогою впровадження варіативних навчальних планів та програм, профілізації навчання в старших класах загальноосвітніх закладів, створення пілотних шкіл, консультаційних пунктів індивідуальної освіти; нормативно-правове регулювання ринку освітніх послуг, направлене на виконання їхніх стандартів, поліпшення якості та конкурентоспроможності, оптимізацію структури та координацію спадковості загального та різних рівнів спеціальної освіти; зміцнення системи організації та проведення міських, регіональних та загальнодержавних предметних олімпіад як способу виявлення та

сприяння інтелектуальному розвитку та професійному становленню здібних учнів та студентів; створення інтегрованих навчально-виховних та профорієнтованих центрів, що мають на меті урізноманітнювати види та форми надання освітніх послуг; забезпечення навчальних закладів сучасною комп'ютерною технікою, інформатизація освітніх послуг з урахуванням досягнень у галузі інтерактивних інформаційних систем, дистанційного навчання та телекомунікацій, використання комп'ютерних технологій в пізнавальному процесі та професійній діяльності педагогічного персоналу, формування електронних освітніх програм; подальша реалізація та розширення програм змістовного дозвілля та екскурсійної активності учнів та студентів, розвиток мережі закладів фізичного та естетичного виховання та культури, повну або часткову компенсацію бюджетами різних рівнів їх витрат на надання послуг відповідним категоріям населення; розширення мережі курсів з вивчення комп'ютерної техніки, іноземних мов, економічних наук; активізація процесів становлення моделі державно-суспільного управління системою освіти тощо.

Т. І. Єфіменко

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПОДАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКИХ РИЗИКІВ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

Сучасне методологічне забезпечення бухгалтерського обліку потребує доповнення положеннями відносно визнання, оцінки і подання у звітності чинників бухгалтерських ризиків. Ігнорування цієї необхідності несе загрозу якості фінансової звітності, її зрозумілості, доцільності, достовірності і придатності для зіставлення. Сучасні методичні рекомендації щодо розробки облікової політики не передбачають методів ідентифікації і подання у звітності втрат (чи вигод), пов'язаних з впливом бухгалтерських ризиків. Управління бухгалтерськими ризиками повинне стати частиною системи, регульованої наказом про облікову політику, у рамках процедур внутрішньогосподарського контролю на підприємстві.

У змісті основних нормативних актів, що регулюють бухгалтерський облік і звітність в Україні (Закон про бухгалтерський облік, НПСБО) дефініція "ризиків бухгалтерського обліку", на жаль, не заявлена. Методичні рекомендації відносно облікової політики підприємства містять лише посилання на валютні ризики і ризики для господарських сегментів. Хоча мета бухгалтерського обліку і фінансової звітності – "надати інвесторам, власникам, кредиторам та ін. інформацію про ресурси і результати підприємства, корисну для оцінки майбутніх потоків грошових коштів, вже сама передбачає інформацію про ризики.

Постіндустріальний етап розвитку суспільства від інформаційного суспільства до суспільства знань і умінь визначає інформацію